

RAPORT Z MONITORINGU

OGÓLNOPOLSKIEGO PROGRAMU POLSKIEGO RADIA S.A. PROGRAM PR24

NADANEGO W OKRESIE 2-8 PAŹDZIERNIKA 2017 ROKU

POD KĄTEM:

1. OCENY OFERTY PROGRAMOWEJ, W TYM SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ PROGRAMOWYCH NADAWCY PUBLICZNEGO, OKREŚLONYCH W ART. 21 UST. 1 USTAWY Z DNIA 29 GRUDNIA 1992 R. O RADIOFONII I TELEWIZJI ORAZ W ROZPORZĄDZENIU KRRIT Z 27.04.2011 ROKU
2. STOPNIA REALIZACJI UZGODNIONYCH PRZEZ NADAWCĘ Z KRRIT PLANÓW PROGRAMOWYCH NA ROK 2017

CZĘŚĆ D – OPISOWA OCENA JAKOŚCI PROGRAMU

Na zlecenie
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
ZP/1/DMP/2017

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

EDUKACYJNE LABORATORIUM
MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH

Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie

Edukacyjne Laboratorium Mediów Społecznościowych

Kraków 2017

Spis treści

Zakres i metodologia badania.....	3
Zakres.....	3
Metoda	3
Metodologia sumarycznej oceny jakościowej audycji informacyjnych i publicystycznych.....	3
D. Opisowa ocena jakości programu	18
Walory i mocne strony	18
Niedostatki i słabe strony	19
Ocena realizacji zasad pluralizmu, bezstronności i wyważenia	21
Audycje informacyjne	21
Audycje publicystyczne	25

Zakres i metodologia badania

Zakres

Badanie objęło zawartość ogólnopolskiego programu Polskiego Radia S.A. PR24 nadanego w okresie od 2 do 8 października 2017 roku, a więc tygodniową próbę programu. Celem badania było dokonanie oceny jakości oferty programowej oraz sposobu realizowania planów programowych na rok 2017 uzgodnionych z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji.

Ocenie jakościowej zostały poddane także wyemitowane w badanym okresie audycje informacyjne i publicystyczne, w szczególności realizacja przez nadawcę wymagań wskazanych w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U.2016.639 ze zmianami) tj. zachowanie pluralizmu, bezstronności, wyważenia i niezależności.

Badana próba obejmowała łącznie 168 godzin nagranych programu.

Metoda

Metodologia sumarycznej oceny jakościowej audycji informacyjnych i publicystycznych

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Załączniku nr 1 do umowy (rozdział II, p. II) raporty z analizy mają zawierać cztery części:

- Strukturę gatunkową programu (Część A)
- Opis zawartości programu (Część B)
- Opisową ocenę realizacji planów programowych (Część C)
- Opisową ocenę jakości analizowanego programu (Część D).

Ad. D (uwagi metodologiczne do części A-C znajdują się w pierwszej części raportu)

Na ocenę jakości programu składa się wiele czynników. Niektóre z nich mają charakter mierzalny a zatem całkowicie wolny od wady subiektywizmu. Większość czynników wpływających na jakość ma jednak charakter niewymierny, choć możliwy do oszacowania w ocenie jakościowej. Ta wieloczynnikowość oceny jakości programu powoduje potrzebę konstruowania narzędzi do jak najlepszego ujęcia i zdefiniowania podstawowych zmiennych wpływających na jakość programu i poszczególnych jego składowych. Zadanie to dotyczy przede wszystkim audycji informacyjnych i publicystycznych, które wprost, na mocy zapisów ustawy o rtv, muszą spełniać określone wymogi obiektywizmu, zawarte w zasadach pluralizmu, niezależności, bezstronności i wyważenia.

Dodatkowym utrudnieniem w konstrukcji i operacjonalizacji metody oceny jakości programu jest brak obiektywnego wzorca, mogącego stanowić punkt odniesienia w analizie porównawczej. Badania prowadzone nad jakością przekazu medialnego, w tym te zlecane przez KRRiT, miały zwykle charakter analiz porównawczych, w których wybrana próba z korpusu audycji jednego typu obejmowała kilku nadawców¹. Analiza programów nadawcy publicznego sprowadzała się najczęściej do badań nad zmianą struktury gatunkowej programu².

Trudność w skonstruowaniu narzędzia kompleksowej i obiektywnej oceny jakości programu, o której mowa powyżej polega na tym, że punktem odniesienia do analizy jakościowej programu powinien być jakiś modelowy zestaw cech składających się na idealny wzór z punktu widzenia cech

---

¹ Por. badanie Macieja Mrozowskiego i Tatiany Papadiak—Kuligowskiej (Ekspertyza programów informacyjnych głównych wydań TVP1 Wiadomości, TVN Fakty, Polsat Wydarzenia z okresu 4.02.2016 r. do 11.02.2016 r.)

² Zob. Tomasz Mielczarek, *Misja czy komercja – Ewolucja programu Telewizji Polskiej S.A.*, Zeszyty Prasoznawcze, vol. 56, nr 4, Kraków 2013, Tomasz Mielczarek, *Telewizja Polska SA w latach 1994-1996*, Zeszyty Prasoznawcze, nr 3/4, Kraków 1996, Maciej Mrozowski, *Kultura w telewizji publicznej: dylematy misjonarza*, Zeszyty Prasoznawcze, nr 3/4, Kraków 1996.

założonych w zasadach pluralizmu, niezależności, bezstronności i wyważenia. Taki archetypiczny wzór, idealny model, optymalny fenotyp nie istnieje. Analiza jakości programu w zakresie wypełniania przezeń misji jest więc przybliżeniem, polegającym na wyodrębnianiu wskaźników, możliwych do intersubiektywnego ich wyznaczania lub mierzenia. Następnie na przypisaniu tych wskaźników jako jednostek operacjonalizujących do czynników (najlepiej uzyskanych w starannej analizie czynnikowej), które są zdefiniowane jako elementy zakładanego efektu jakości programu. Zleceniodawca wskazał na zestaw czynników do oceny jakości audycji informacyjnych i publicystycznych, umożliwiając jednocześnie uzupełnienie tych zestawów o własne propozycje. Wykonawca korzystając z tej możliwości dodał zarówno nowe elementy oceny, jak i sformułował algorytm liczenia sumarycznej procentowej „miary obiektywizmu”.

W rezultacie do analizy jakościowej audycji informacyjnych i publicystycznych użyte zostały następujące zestawy czynników (w tabelach uwzględnione zostały także dodatkowe wskaźniki zaproponowane przez wykonawcę).

Audycje informacyjne:

Pluralizm, bezstronność i wyważenie:

a) Liczba przekazów w jednym wydaniu;
b) Ranga/waga nadana przekazom w serwisie (np. czy na pierwszych miejscach umieszczono ważne informacje krajowe, czy też inne?);
c) Zróżnicowany dobór tematów przekazów ze względu na: geografie (świat-kraj-region) oraz opcję polityczną;
d) Zachowanie proporcji w zakresie: tematów (światowych, krajowych i regionalnych);
e) Zrównoważony udział przedstawicieli partii politycznych;
f) Zrównoważony podział czasu poświęcony poszczególnym przekazom;
g) Obecność lub brak przekazów mieszczących się w kategorii „infotainment”;
h) Obecność lub brak forszpanu (zapowiedzi) przed rozpoczęciem serwisu/dziennika;
i) Neutralność czytającego wiadomości (brak emocjonalnego stosunku do czytanych przekazów, m.in. poprzez stosowanie jednolitej tonacji głosu, a w przypadku telewizji neutralność w zakresie gestu, mimiki twarzy, niefaworyzowanie żadnego z

przekazów poprzez okazywanie przychylności/życzliwości, afirmacji lub krytyki);
j) Brak neutralności czytającego (m.in. obecność słów i zwrotów nacechowanych);
k) Wyraźne oddzielenie informacji od komentarza oraz przytaczanie źródeł przekazywanych informacji;
Inne niż ww. wskaźniki zaproponowane przez Wykonawcę:
l) Zawartość informacji własnych (własne wywiady lub uzyskane wypowiedzi, własne źródła informacji, relacje korespondentów z terenu i z zagranicy)
m) Jakość techniczna audycji (słyszalność nagrań, równy poziom dźwięku, brak hałasu lub nadmiaru głosów z tła)
n) Współczynnik przystępności językowej, liczony według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga – FOG-PL(A)

Audycje publicystyczne:

Pluralizm, bezstronność i wyważenie:

a) Liczba tematów w jednym wydaniu audycji;
b) Różnorodność tematyczna audycji (polityka, sprawy społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, krajowe, zagraniczne, etc.);
c) Wyważenie tematów (zachowanie proporcji czasowych dla realizowanych tematów, w zależności od ich rangi);
d) Właściwy dobór uczestników audycji – obecność ekspertów w danej dziedzinie, zachowanie pluralizmu w doborze przedstawicieli partii politycznych;
e) Neutralny sposób przedstawienia uczestników audycji (bez faworyzowania/krytyki kogokolwiek);
f) Zachowanie proporcji czasowych w zakresie wypowiedzi uczestników;
g) Zachowanie przez prowadzącego roli moderatora dyskusji;
h) Niewłaściwe zachowania prowadzącego – stawianie się w roli uczestnika dyskusji, emocjonalność wypowiedzi (używanie słów i zwrotów nacechowanych), przerywanie wypowiedzi innym uczestnikom;
Inne niż ww. wskaźniki zaproponowane przez Wykonawcę:
i) Poprawność językowa prowadzącego (używanie poprawnych form wypowiedzi, wyważony styl języka, błędy, jąkanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa)
j) Kompetencje kompozycyjne (umiejętna kontrola tempa i potoczności audycji, metody kontrolowania dynamiki dyskusji, panowanie nad proporcjami części składowych audycji, umieszczenie audycji w kontekście ramówki – zapowiedzi, blocking i stripping). Czynniki ten stanowi uzupełnienie punktu „g)” arkusza oceny
k) Obraz audycji na stronie internetowej stacji.

Współczynnik przystępności językowej zaproponowany jako jeden z dodatkowych wskaźników jakości audycji informacyjnych liczony jest według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga – FOG-PL(A). Indeks ten jest według standardów polskich (współtwórcą tego standardu jest prof. Walery Pisarek) liczony według wzoru:

$FOG-PL(A) = 0,4 * (\text{średnia liczba słów w zdaniu} + 100 * \text{stosunek liczby słów trudnych do wszystkich słów})$, gdzie A oznacza analizowaną próbę tekstu. Wyższy indeks FOG oznacza większą mglistość tekstu, do którego pełnej czytelności potrzebne jest odpowiednio wyższe wykształcenie. Przykładowo, poziom 6 tekstu oznacza przystępność na poziomie absolwenta szkoły podstawowej, poziom 12 wymaga wykształcenia na poziomie szkoły średniej.

Wykonawcy analizy opracowali także całościowy współczynnik procentowy obiektywizmu audycji WOI(A), liczony według algorytmu, będącego sumą ważoną zakodowanych wskaźników mnożonych przez przypisane im wagi.

$WOI(A) = \sum_{j=1}^n w_j * S_j(A)$, gdzie WOI(A) – oznacza wskaźnik obiektywizmu audycji A, $S_j(A)$ – oznacza wartość surową wskaźnika j dla audycji A, w_j – oznacza wagę wskaźnika j, n – oznacza liczbę wskaźników oceny.

Operacjonalizacja wskaźników, system kodowania i sędziowie kompetentni

Każdy z wymienionych w obu powyższych tabelach wskaźników podlegał dalszemu doprecyzowaniu umożliwiającemu uzyskiwanie spójności ocen różnych osób oceniających. Zdefiniowano w ten sposób system kodowania ocen liczbowych (wartości 0, 1 lub 2) w poszczególnych skalach odpowiadających wyróżnionym wskaźnikom. Dodatkowo wskaźnikom zostały nadane rangi (0,5; 1; 1,5; 2) określające wagę danego czynnika w ocenie całościowej jakości audycji. Poniższe tabele zawierają skrótowe

instrukcje kodowania i rangi/wagi wskaźników dla audycji informacyjnych i publicystycznych.

Kodowanie wskaźników jakości audycji informacyjnych

Wskaźniki według kategorii	Kodowanie	Waga indeksu
a) Liczba przekazów w jednym wydaniu;	2=średnio mniej niż 3 minuty na 1 materiał newsowy w serwisie TV a 1 minuta w radiu; 1=mniejsza liczba newsów; 0=skrajnie mała liczba newsów	1
b) Ranga/waga nadana przekazom w serwisie (np. czy na pierwszych miejscach umieszczono ważne informacje krajowe, czy też inne?);	2=pierwszy news na ważny i aktualny temat krajowy (nagle dramatyczne zdarzenie, polityka, gospodarka) lub zagraniczny (dramatyczne zdarzenie), pierwsze cztery newsy (TV) lub dwa (PR) na temat najważniejszych kwestii danego dnia; 1=pierwszy news na ważny temat zagraniczny, pierwsze cztery newsy na temat najważniejszych kwestii danego dnia; 0=else	2
c) Zróżnicowany dobór tematów przekazów ze względu na: geografie (świat-kraj-region) oraz opcję polityczną;	2=informacje zróżnicowane geograficznie i politycznie; 1=zróżnicowanie geograficzne, wyraźna przewaga informacji na temat jednej opcji politycznej; 0=else	1,5
d) Zachowanie proporcji w zakresie: tematów (światowych, krajowych i regionalnych);	1=prawidłowe proporcje czasowe obecności tematów	1

	światowych, krajowych i regionalnych; 0=else	
e) Zrównoważony udział przedstawicieli partii politycznych;	2=zachowana równowaga udziału przedstawicieli strony rządzącej i opozycji; 1=przedstawiciele jednej ze stron w nieznaczonej przewadze; 0=obecni przedstawiciele wyłącznie jednej partii politycznej	1,5
f) Zrównoważony podział czasu poświęcony poszczególnym przekazom;	2=tematy zajmują czas według ważności; 1=nadmiernie rozszerzony jeden z newsów; 0=kilka newsów nadmiernie rozszerzonych lub skróconych	1,5
g) Obecność lub brak przekazów mieszczących się w kategorii „infotainment”;	2=brak materiałów infotainmentowych; 1=jeden materiał o nieznacznym zabarwieniu infotainmentowym w wydaniu weekendowym; 0=obecne materiały infotainmentowe	1
h) Obecność lub brak forszpanu (zapowiedzi) przed rozpoczęciem serwisu/dziennika;	2=jasne zapowiedzi (zajawki) kilku najważniejszych tematów; 1=obecne zapowiedzi ale niepoprawnie lub nieczytelnie sformułowane; 0=brak forszpanu	0,5
i) Neutralność czytającego wiadomości (brak emocjonalnego stosunku do czytanych przekazów, m.in. poprzez stosowanie jednolitej tonacji głosu, a w przypadku telewizji neutralność w zakresie gestu, mimiki twarzy, niefaworyzowanie żadnego z przekazów poprzez okazywanie	2=zrównoważona tonacja głosu i poziom emocji prowadzącego; 1=neutralność w tonacji, emocjonalność gestów i mimiki lub odwrotnie; 0=nadmierna afirmacja lub negacja	2

przychylności/życzliwości, afirmacji lub krytyki);	prezentowanych w materiale stanowisk	
j) Brak neutralności czytającego (m.in. obecność słów i zwrotów nacechowanych);	2=brak słownictwa nacechowanego; 1=pojedyncze słowa lub zwroty nacechowane w tekstach prowadzącego; 0=nadmierna obecność słów nacechowanych	2
k) Wyraźne oddzielenie informacji od komentarza oraz przytaczanie źródeł przekazywanych informacji;	2=w pełni respektowane oddzielanie informacji od komentarza oraz poprawne przywoływanie wiarygodnych źródeł informacji; 1=oddzielanie informacji od komentarza ale błędy lub braki we wskazaniu źródła informacji albo niewiarygodne źródło informacji; 0=uchybiecie rażące jednemu lub obu zasadom rzetelnego dziennikarstwa	2
l) Zawartość informacji własnych (własne wywiady lub uzyskane wypowiedzi, własne źródła informacji, relacje korespondentów z terenu i z zagranicy)	2=więcej niż jeden news w znacznej mierze oparty o własne wiarygodne źródła informacji (setki, wywiady, relacje korespondentów); 1=jeden news z przywołaniem własnego źródła informacji; 0=brak własnych źródeł informacji	1,5
m) Jakość techniczna audycji (słyszalność nagrań, równy poziom dźwięku, brak hałasu lub nadmiaru głosów z tła)	2=doskonała jakość edytorska audycji (dźwięk, obraz, kadrowanie, montaż, obudowa graficzna); 1=wystarczająca jakość edytorska; 0=błędy techniczne	1,5

n) Współczynnik przystępności językowej, liczony według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga – FOG-PL(A)	2=wartość FOG od 7 do 12; 1=wartość FOG od 13 do 15; 0=wartość FOG powyżej 15	1
--	---	---

Kodowanie wskaźników jakości audycji publicystycznych

Wskaźniki kategorii	według	Kodowanie	Waga indeksu
a) Liczba tematów w jednym wydaniu audycji;		2=optymalna liczba tematów w audycji lub aspektów jednego tematu; 1=poprawna liczba tematów z nadmiernie rozbudowanym jednym z nich; 0=zbyt mała liczba tematów	1
b) Różnorodność tematyczna audycji (polityka, sprawy społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, krajowe, zagraniczne, etc.);		2=źródnicowanie tematyczne; 1=jeden temat dominujący z wieloma wyraźnie wyróżnionymi aspektami; 0=jeden temat omawiany jednoaspektowo	1
c) Wyważenie tematów (zachowanie proporcji czasowych dla realizowanych tematów, w zależności od ich rangi);		2=proporcje czasu poświęconego na poszczególne tematy (aspekty) właściwie dobrane do ich rangi; 1=nadmierny czas poświęcony jednemu z tematów (aspektów); 0=proporcje czasu na poszczególne tematy (aspekty) zaburzone	1,5
d) Właściwy dobór uczestników audycji – obecność ekspertów w danej dziedzinie, zachowanie pluralizmu w doborze przedstawicieli partii politycznych;		2=pluralizm w doborze uczestników audycji lub uzasadniona charakterem audycji obecność jednego przedstawiciela partii politycznych; 1=uczestnicy lub uczestnik audycji nie jest politykiem (ekspert); 0=nieuzasadniony brak pluralizmu w doborze gości	1,5
e) Neutralny sposób przedstawienia uczestników audycji (bez		1=przedstawienie jednolite; 0=przedstawianie	2

faworyzowania/krytyki kogokolwiek);	z komentarzem lub złościwością	
f) Zachowanie proporcji czasowych w zakresie wypowiedzi uczestników;	1=proporcje czasu wypowiedzi rozłożone równomiernie; 0=wyraźna przewaga czasu trwania wypowiedzi jednej z obecnych stron	2
g) Zachowanie przez prowadzącego roli moderatora dyskusji;	2= pytania o fakty i o opinie, rzeczowe komentarze; 1= zadawanie wyłącznie pytań o opinie; 0= nadmierna aktywność, niepotrzebne komentarze;	2
h) Niewłaściwe zachowania prowadzącego – stawianie się w roli uczestnika dyskusji, emocjonalność wypowiedzi (używanie słów i zwrotów nacechowanych), przerywanie wypowiedzi innym uczestnikom;	2= zrównoważona tonacja głosu i poziom emocji prowadzącego, nieliczne słowa nacechowane; 1= dostrzegalna w głosie życzliwość wobec któregoś z prezentowanych stanowisk; 0= nieuzasadnione zróżnicowanie tonu i emocjonalności głosu prowadzącego, nadmierna afirmacja lub negacja prezentowanych w materiale stanowisk	2
i) Poprawność językowa prowadzącego (używanie poprawnych form wypowiedzi, wyważony styl języka, błędy, jąkanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa)	2= bezbłędny język prowadzącego, poprawna wymowa i styl; 1= nieliczne błędy językowe; 0= błędy, jąkanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa	1,5
j) Kompetencje kompozycyjne (umiejętna kontrola tempa i potoczności audycji, metody kontrolowania dynamiki dyskusji, panowanie nad proporcjami części składowych audycji, umieszczenie audycji w kontekście ramówki – zapowiedzi, blocking i stripping). Czynniki ten stanowi	2= opanowana kontrola tempa audycji, jej struktury, proporcji czasowych, odniesienia do innych elementów ramówki programu; 1= nieliczne błędy w kontroli kompozycji audycji; 0= brak kompetencji kompozycyjnych, nieumiejętne prowadzenie audycji	1,5

uzupełnienie punktu „g)” arkusza oceny		
k) Obraz audycji na stronie internetowej stacji.	2=wyczerpujące i szybko zamieszczone informacje o audycji na stronie internetowej nadawcy, czytelny dostęp do tych informacji i do zapisu samej audycji; 1= obecne informacje o audycji na stronie internetowej, ale niepełne i trudne do znalezienia; 0=brak informacji o audycji na stronie nadawcy	1

Rangi (wagi wskaźników) zostały nadane w efekcie badania fokusowego przeprowadzonego z udziałem grupy ekspertów z dziedziny medioznawstwa odpowiedzialnych za kontrolę jakości przeprowadzonego monitoringu. Uzyskane skalowania dwóch zestawów czynników oceny jakości (dla audycji informacyjnych i publicystycznych) dokonane przez ośmioro sędziów kompetentnych poddane zostały analizie zgodności. Zastosowana została metoda liczenia miary zgodności Alfa Krippendorfa. Uzyskany został satysfakcjonujący wynik pozwalający przyjąć nadanie wag czynnikom za uzgodnione. Wynik tego uzgodnienia zawiera się w trzeciej kolumnie powyższych tabel.

Przeprowadzone zostało następnie badanie spójności ocen sędziów kompetentnych w odniesieniu do kilku wybranych audycji pilotażowych (informacyjnych i publicystycznych). Na części z tych audycji dokonano oceny w parach sędziów oceniających, poprzez zastosowanie triangulacji. Wszystkie te testy wykazały zasadniczą spójność kodowania a zatem zgodność sędziów kompetentnych także w tym zakresie.

Algorytm obliczania „współczynnika obiektywizmu” WOI (A) wyrażany był procentowo, przy przyjęciu za 100% maksymalnych możliwych ocen do uzyskania w każdej skali. W celach ilustracyjnych, bardziej niż interpretacyjnych, autorzy badania posłużyli się słowną interpretacją wyniku procentowego, przyjmując, że ocena powyżej 90% może być

uznana za „bardzo wysoką”, od 80% do 90% za „wysoką”, od 70% do 80% za „niezbyt wysoką” a poniżej 70% za „niską”. Współczynnik WOI (A), jako wielkość liczbowa, służyła także w określeniu średnich wyników dla poszczególnych prowadzących audycje bądź czytających serwisy informacyjne, a następnie dla poszczególnych audycji osobno i sumarycznie dla obu głównych kategorii audycji.

Badana próba

Jednostką podlegającą analizie jakościowej była pojedyncza audycja, w wypadku audycji informacyjnych zwykle składająca się z szeregu newsów (wydzielonych informacji, w terminologii zleceniodawcy nazywanych „przekazami”). Ze względu na charakter i cel analizy ocenie nie podlegały pojedyncze newsy (elementy składowe audycji informacyjnych) z osobna, zatem wnioski z analizy jakościowej w mniejszym stopniu dotyczą pracy autorów pojedynczych „przekazów” (reporterów, researcherów, operatorów, montażystów), a w większym wydawców i redaktorów audycji i, w stopniu najwyższym, lektorów („anchorów”, gospodarzy audycji, czytających). W wypadku audycji publicystycznych ocena jakościowa nie dotyczy zachowania gości, zaproszonych uczestników, skupia się natomiast na pracy gospodarzy audycji i, w mniejszym stopniu, ich redaktorów i wydawców.

Do zanalizowania jakościowego badanych prób tygodniowych programu wybrano reprezentatywne próby audycji informacyjnych oraz zróżnicowane próby audycji publicystycznych. Bazą do wieloczynnikowej analizy jakościowej ze względu na pluralizm, bezstronność, niezależność i wyważenie w zakresie audycji informacyjnych jest zestaw wszystkich głównych wydań „Informacji Dnia”, nadawanych o pełnych godzinach, oraz skróconych wydań tej samej audycji, emitowanych pół godziny po wydaniu głównym, a także emitowane w badanym okresie wydania audycji „Północ-południe”.

Audycje informacyjne takie jak „Informacje gospodarcze”, „Serwis giełdowy”, „Wiadomości z życia Kościoła” czy „Prognoza pogody” są serwisami specjalistycznymi (ekonomia, pogoda, sytuacja na drogach) i choć oczywiście wspierają misję informacyjną i edukacyjną nadawcy publicznego, nie stanowią o pluralizmie, bezstronności, niezależności i wyważeniu. Stanowiąc zestawienie wiadomości z innych mediów „Przegląd prasy” także takiego waloru w zakresie wskazywania na spełnianie jakościowych parametrów misji nie posiada. Jeśli chodzi o czas trwania audycje te – w porównaniu do serwisu „Informacje Dnia” – stanowią niewielką część badanej próby programu.

Dobór zestawu audycji publicystycznych do całościowego badania według zestawu parametrów oceny jakości z punktu widzenia wypełniania misji określonej w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U.2016.639 ze zmianami) miał również charakter celowy, ale w wariancie kwotowym. Z wszystkich audycji publicystycznych zostały zbadane audycje o różnej formie – zarówno prowadzone przez różnych dziennikarzy w zależności od dnia, jak i mające stałego prowadzącego. Badana próba objęła audycje „Debata poranka”, „Rozmowa polityczna PR24”, „Kulisy spraw”, „Świat w powiększeniu” oraz „Światowa Szachownica”. Różnią się one zarówno formatem (jeden lub kilku gości), doбором rozmówców (politycy, publicyści, eksperci), długością trwania, porą emisji, jak i jej częstotliwością.

Opisowa ocena sumaryczna

Poza wieloczynnikową opisową analizą poszczególnych audycji, zawartą w części B raportu, podsumowane zostały uwagi zawarte w tych szczegółowych analizach dotyczące w szczególności:

W wypadku audycji informacyjnych:

Obszaru geograficznego najczęściej obecnego w przekazie informacyjnym nadawcy.

Najczęściej pojawiającej się tematyki i ewentualnych dysproporcji w nadanych tej tematyce rangach (miejsce w audycji, czas poświęcony).

Gatekeepingu – obecności najważniejszych kwestii i ich atrybutów, kolejności ich umieszczenia w serwisie.

Źródła inspiracji newsa i jego aktualności.

Stopnia uramowienia przekazu (jednostronność lub wielostronność przekazu).

Stopnia złożoności poszczególnych newsów (zrozumiałość całości przekazu, logika poszczególnych elementów newsa – setki, voice-over, komentarze z offu, stand-upy, wprowadzenia prowadzącego).

Ogólnej oceny tempa i konstrukcji audycji (liczba newsów, proporcje czasu, dyscyplina w czasie rozpoczęcia i zakończenia, poprawności forszpanów).

Formy przekazu (wiadomość czytana, relacja reporterska, relacja reporterska z setkami, relacja live, materiał archiwalny, felieton filmowy, impresja).

Stopnia samodzielności w przygotowywaniu serwisów informacyjnych (udział materiałów i relacji własnych).

Szerokości źródeł informacji – liczby korespondentów w terenie, liczby korespondentów z kraju i z zagranicy, informacje z mediów społecznościowych.

Bezstronności w prezentowanych opiniach (proporcje udziału ewentualnych stron politycznych, obecność lub brak pozawerbalnych sugestii obrazem lub dźwiękiem, obecność ocen wartościujących w tekstach offu).

Zachowania podstawowych reguł dziennikarstwa informacyjnego (zasada oddzielania komentarza od informacji, poprawne przytaczanie źródeł informacji, prezentacja faktów, ich przyczyn i skutków).

Neutralności w czytaniu wiadomości (pod względem tonu, emocji, tempa).

Poprawności językowej i poziomu przystępności przekazu.

Oprawy graficznej i wizualnej (w wypadku programu telewizyjnego – infografiki, belki, animacje).

Zdarzających się błędów konstrukcyjnych i technicznych.

W wypadku audycji publicystycznych:

Staranności kompozycyjnej prowadzącego lub prowadzących (zapowiedź i prezentacja uczestników, liczba przerw i dopowiedzeń, kontrola tempa i proporcji tematów i pojedynczych wypowiedzi).

Zrównoważonego podziału czasu audycji (pomiędzy uczestników, pomiędzy tematy i ich aspekty).

Neutralności i bezstronności prowadzącego (w doborze tematów, doborze uczestników, w tonie wypowiedzi, obecności emocji).

Poprawności warsztatowej (kompetentne zadawanie pytań, unikanie komentarza, pytanie o fakty i opinie).

Poprawności językowej w zakresie wymowy, formy wypowiedzi, mowy ciała, intonacji).

Obecności zapisu audycji i jej obrazu na stronie internetowej nadawcy.

Wskazane zostały też walory i niedostatki, mocne i słabe strony całości programu w realizacji zadań ustawowych i planów programowych.

D. Opisowa ocena jakości programu

Walory i mocne strony

Aspekt informacyjny

- program oparty w przeważającej części na premierach – w analizowanej próbie powtórki stanowiły tylko 25,87% programu; w kategorii audycji informacyjnych w badanej próbie znalazły się tylko premiery
- znikoma obecność muzyki, akcent kładziony na audycje informacyjne i publicystyczne;
- w serwisach informacyjnych zgodne z zasadami oddzielenie informacji od komentarza oraz w większości wydań odpowiednie oznaczenie źródeł wiadomości;
- obecność różnorodnej tematyki wiadomości, dużo informacji zagranicznych;
- w serwisach informacyjnych przeważnie brak słów nacechowanych (czasami pojedyncze zwroty);
- transmitowanie na żywo obrad komisji weryfikacyjnej ds. reprivatyzacji;

Aspekt komentatorski

- w audycjach publicystycznych jako goście eksperci i przedstawiciele różnych opcji politycznych;
- bardzo dużo gości w audycjach publicystycznych
- dokładne omawianie najważniejszych tematów przez specjalistów, np. europeistów, ekonomistów, politologów;
- analizowanie tematów obecnych w debacie publicznej w różnych audycjach, z różnymi gośćmi i w różnych aspektach;

Aspekt komunikacyjno-warsztatowy

- bardzo dobra obecność poszczególnych audycji publicystycznych na stronie internetowej stacji;

Aspekt rozrywkowo-kulturalny

- niewielki odsetek audycji rozrywkowych, co współgra z charakterem stacji;

Niedostatki i słabe strony

Aspekt informacyjny

- bardzo wyraźne przesunięcie akcentu w newsach na koalicję rządzącą i wydarzenia związane z jej politykami; wiele wydań serwisów uzyskiwało obniżoną ocenę właśnie ze względu na brak pluralizmu w cytowanych wypowiedziach
- pojawiająca się duża niepunktualność skróconych wydań serwisu informacyjnego – czasem pora emisji obiega od zaplanowanej (30 minut po równej godzinie) nawet o ponad minutę
- wyraźna przewaga czasowa audycji publicystycznych nad audycjami informacyjnymi – znaczne rozbieżności w zakresie tych proporcji w stosunku do planu programowego
- pojawiające się błędy językowe, niepoprawna dykcja (głównie u serwisantów, ale również w audycjach publicystycznych);
- bardzo często serwis składa się ze zbyt małej liczby wiadomości (w stosunku do długości audycji)
- za długie newsy w stosunku do długości całego serwisu;
- osłabiona jakość wejść reporterskich oraz nagrań terenowych i telefonicznych;

- zbliżenie średniego czasu trwania wydań serwisów emitowanych o pełnych godzinach i wydań emitowanych pół godziny później (zgodnie z planem powinny to być wydania skrócone)

Aspekt komentatorski

- częsty brak kontroli prowadzących audycje publicystyczne nad gośćmi, dysproporcje w czasie trwania wypowiedzi poszczególnych rozmówców; w niektórych przypadkach to od gości, a nie od prowadzącego audycję zależy o czym i jak długo mówi każdy z rozmówców;
- niedostateczne przygotowanie niektórych prowadzących, np. Dorota Kania popełnia sporo błędów językowych, a Tadeusz Płużański mówi niewyraźnie;
- niemal przez cały tydzień audycje publicystyczne składają się w większości tylko z trzech tematów: obrad komisji weryfikacyjnej ds. reprivatyzacji, sytuacji w Katalonii i strzelaniny w Las Vegas;
- w audycjach publicystycznych z udziałem polityków lub publicystów innych mediów obecne wyrazy nacechowane i wychodzenie prowadzącego z roli moderatora dyskusji;
- mała różnorodność zapraszanych gości. Przeważnie są nimi politycy związani z opcją rządzącą i publicyści mediów prawicowych.

Aspekt komunikacyjno-warsztatowy

- pojawiające się błędy realizacyjne i techniczne

Aspekt rozrywkowo-kulturalny

- niewiele audycji kulturalnych – 2,11%, edukacyjnych – 5,53% i sportowych 2,01%. Dla porównania reklama stanowi 4,29% tygodniowego czasu nadawania, a zatem jest jej więcej niż audycji kulturalnych i sportowych łącznie;

Audycje informacyjne

Uwagi ogólne

Szczegółowa jakościowa analiza dotyczyła głównej audycji informacyjnej – „Informacje dnia”. Analizowane były wydania emitowane przez całą dobę o pełnych godzinach z wszystkich dni tygodnia.

Emisja audycji odbiega od zamiarów zadeklarowanych w planie programowym, nie wpływa to jednak negatywnie na jakość programu – wręcz przeciwnie. Serwisy są bowiem emitowane przez całą dobę (plan programowy zakładał emisję od 6:00 do 22.00). Współgra to z informacyjno-publicystycznym charakterem stacji. Negatywnym zjawiskiem jest jednak stosunkowo długi czas trwania wydań serwisu, emitowanych 30 minut po równej godzinie. Według planu mają to być wydania skrócone – w praktyce średni czas trwania wydania „Informacji dnia” to 00:05:20, a „Informacji dnia w skrócie” – 00:04:22.

Problemem jest także pojawiająca się duża niepunktualność skróconych wydań serwisu informacyjnego – czasem pora emisji obiega od zaplanowanej (30 minut po równej godzinie) nawet o ponad minutę

Jeśli chodzi o uwagi realizacyjne, to przede wszystkim należy zauważyć występujące w bardzo wielu wydaniach serwisu pogorszenie jakości dźwięku podczas wejść reporterów i korespondentów zagranicznych oraz łączy telefonicznych. Skala pogorszenia jakości jest różna, jednak w większości wypadków nie znajduje ona uzasadnienia i musi być odczytana jako błąd.

Wątpliwości budzi niejasna forma audycji „Północ-południe”, oznaczanej jako informacyjna. Jej druga część ma charakter wyraźnie publicystyczny. Czasem opiera się na rozmowie w studiu, czasem na łączeniu telefonicznym, a w jeszcze innym przypadku na emisji fragmentów innych audycji.

Średnia ocena obiektywizmu w przypadku przebadanych audycji informacyjnych wyniosła 88,24% dla „Informacji dnia”, 88,84% dla „Informacji dnia w skrócie” i 86,17% dla audycji „Północ-południe”. Średnia dla wszystkich wydań trzech badanych audycji informacyjnych wyniosła 87,98%. Jest to wynik wysoki. Większość z wydań serwisów uzyskiwała współczynnik obiektywizmy „wysoki” i „bardzo wysoki”.

Nazwa audycji	Kategoria	Średnia ocena
Informacje dnia PR24	Informacja	88,24%
Informacje dnia w skrócie	Informacja	88,84%
Północ-południe	Informacja	86,17%

Na uwagę zasługują także średnie oceny obiektywizmu, uzyskane dla poszczególnych prowadzących analizowane audycje informacyjne (zarówno wydania główne, skróty serwisów, jak i poszczególne wydania audycji „Północ-południe”. Należy jednak brać pod uwagę, że w badanej próbie znalazły się różne liczby serwisów, prowadzonych przez poszczególnych dziennikarzy. Wyniki poszczególnych prowadzących przedstawiono w tabeli poniżej.

Prowadzący	Kategoria	Nazwa audycji	Średnia ocena
Robert Kawka	Informacja	Informacje dnia PR24; Informacje dnia w skrócie	87,35%
Aleksandra Kozera	Informacja	Informacje dnia PR24; Informacje dnia w skrócie	89,46%

Katarzyna Oklińska	Informacja	Informacje dnia PR24; Informacje dnia w skrócie	88,62%
Maja Borkowska	Informacja	Informacje dnia PR24; Informacje dnia w skrócie	88,08%
Paweł Zieliński	Informacja	Informacje dnia PR24; Informacje dnia w skrócie	88,68%
Adrianna Calińska-Czaniecka	Informacja	Informacje dnia PR24; Informacje dnia w skrócie	89,85%
Ewa Worobiec	Informacja	Informacje dnia PR24; Informacje dnia w skrócie	85,37%
Jakub Kukla	Informacja	Północ-południe	86,33%
Małgorzata Łopińska	Informacja	Północ-południe	89,74%
Krzysztof Grzybowski	Informacja	Północ-południe	82,91%
Błażej Prośniewski	Informacja	Północ-południe	85,47%
Grzegorz Frątczak	Informacja	Północ-południe	83,34%
Mateusz Drozda	Informacja	Północ-południe	93,59%

Walory i mocne strony:

- duży łączny czas poświęcony w programie na serwisy informacyjne umożliwia przekazanie szerokiego wachlarza informacji z różnych zakresów tematycznych – udaje się to, pomimo widocznego wydłużenia samych newsów, tworzących serwisy

- niektóre serwisy zachowują dynamikę charakterystyczną dla programu informacyjnego i są bardzo mocno nasycone różnorodnymi treściami

- wiele informacji jest wzbogacanych korespondencjami zagranicznymi i nagraniami terenowymi reporterów nie tylko pracujących w Warszawie. Współpraca z innymi rozgłośniami (w tym regionalnymi) Polskiego Radia doskonale wpływa na atrakcyjność przekazu;

- większość serwisów jest czytanych w odpowiednim tempie; zdarzają się błędy w dykcji, ale nie stanowią one zjawiska powszechnego; język serwisów jest zrozumiały i pozbawiony nacechowania;

- w tekstach dziennikarzy respektowana jest także zasada oddzielania informacji od komentarza – czytający nie komentują prezentowanych wiadomości;

- wydania serwisów pozbawione są wiadomości o charakterze infotainmentowym;

Niedostatki i słabe strony

- pojawiające się błędy realizacyjne

- zbyt długie newsy – ocena obiektywności wielu wydań była obniżana przez zbyt małą liczbę informacji w stosunku do długości całego serwisu

- widoczna jest znacząca przewaga wiadomości dotyczących koalicji rządzącej

- znacznie częściej cytowani są także politycy koalicji rządzącej – głos partii opozycyjnych stanowi margines

- błędy w gatekeepingu, polegające na umieszczaniu na pierwszym miejscu w serwisie np. informacji opartej na opinii lub cytacie z innego medium;

- w niektórych przypadkach zapowiedzi wykorzystane w forszpanie nie przystawały do tematyki newsa – choć dotyczyły tego tematu, akcenty były rozkładane zupełnie inaczej

- nie wszystkie serwisy posiadają forszpan; najgorzej wypada pod tym względem audycja „Północ-południe”, ponieważ w przypadku serwisów

forszpan pojawia się o określonych godzinach; w „Północ-południe” trudno takie zasady określić;

- audycja „Północ-południe” ma bardzo nierówny poziom obiektywizmu, zależny od wydania i prowadzącego;

- niektóre wydania „Północ-południe” mają bardzo chaotyczny układ; informacje o różnej randze i z różnych dziedzin przeplatają się

Audycje publicystyczne

Uwagi ogólne

Audycje publicystyczne są na antenie Polskiego Radia 24 bardzo liczne. Szczegółowo przebadanych zostało pięć z nich - „Rozmowa polityczna PR24” i „Świat w powiększeniu”. Różnią się one zarówno tematyką (krajowa i światowa), formatem, jak i sposobem doboru gości. W audycjach „Świat w powiększeniu”, „Kulisy spraw”, „Światowa Szachownica” gośćmi są zwykle eksperci, zajmujący się tematyką zagraniczną. „Debata poranka” to natomiast audycja oparta na rozmowach z publicystami.

Średnie oceny obiektywizmu, przedstawione w tabeli poniżej, pokazują, jak duże jest zróżnicowanie poziomu audycji publicystycznych. Wyniki liczbowe należy traktować z dużą ostrożnością – w badanej próbie znalazło się bowiem po zaledwie kilka wydań każdej z analizowanych audycji.

Średnie współczynniki obiektywizmu audycji publicystycznych:

Nazwa audycji	Kategoria	Średnia ocena
Świat w powiększeniu	Publicystyka	90,48%

Rozmowa polityczna	Publicystyka	67,00%
Kulisy spraw	Publicystyka	89,17%
Światowa szachownica	Publicystyka	86,67%
Debata poranka	Publicystyka	77,33%

Średnie współczynniki obiektywizmu audycji publicystycznych według prowadzących:

Prowadzący	Kategoria	Nazwa audycji	Średnia ocena
Piotr Pogorzelski	Publicystyka	Świat w powiększeniu	90,00%
Magdalena Skajewska	Publicystyka	Świat w powiększeniu	91,67%
Michał Żakowski	Publicystyka	Świat w powiększeniu	95,00%
Bogumił Husejnow	Publicystyka	Świat w powiększeniu	88,34%
Adrian Klarenbach	Publicystyka	Rozmowa polityczna	67,00%
Jerzy Jachowicz	Publicystyka	Kulisy spraw	86,67%
Łukasz Kurtz-Królikiewicz	Publicystyka	Kulisy spraw	91,67%
Rafał Dudkiewicz	Publicystyka	Kulisy spraw	91,67%
Wojciech Surmacz	Publicystyka	Kulisy spraw	86,67%

Paweł Lekki	Publicystyka	Światowa szachownica	86,67%
Sławomir Jastrzębowski	Publicystyka	Debata poranka	76,67%
Dorota Kania	Publicystyka	Debata poranka	71,67%
Tadeusz Płuzański	Publicystyka	Debata poranka	85,00%
Grzegorz Jankowski	Publicystyka	Debata poranka	76,67%

Rozmowa Polityczna Polskiego Radia 24

Walory i mocne strony

- duża dynamika audycji i szerokie spektrum poruszanych w ciągu tygodnia tematów
- konkretny język prowadzącego, dobra dykcja
- bardzo dobra obecność audycji na stronie internetowej stacji
- różnorodni goście, zapraszani do poszczególnych wydań audycji (choć wynikający z tego potencjał, jeśli chodzi o zachowanie pluralizmu, bywa zmarnowany)

Niedostatki i słabe strony:

- trudny do sprecyzowania format audycji - raz zapraszanych jest kilku gości (bądź zasiadających w studiu, bądź też łączących się telefonicznie), innym razem audycja ma formę wywiadu z jednym gościem
- czas audycji często nie jest równomiernie rozłożony między poszczególne tematy i wątki
- widać bardzo emocjonalny stosunek prowadzącego do omawianych

tematów i sprzyjanie jednej stronie spory – w badanym tygodniu w audycji obecny był cały katalog niepoprawnych zachowań (od używania określeń nacechowanych, przez wchodzenie w rolę uczestnika, a nie moderatora dyskusji, aż po przesadne operowanie ironią wobec jednego z gości);

- w badanym tygodniu liczne były błędy kompozycyjne, wynikające z braku kontroli prowadzącego nad gośćmi; co ciekawe przewagę w zabieraniu głosu zyskiwali niekoniecznie ci, którym wyraźnie sprzyjał prowadzący; nie wynikało to więc z sympatii, a raczej z braku chęci bądź umiejętności odpowiedniego moderowania dyskusji;

- w niektórych wydaniach widoczne jest bardzo małe zróżnicowanie tematyczne lub brak wyraźnego tematu przewodniego (audycje „o wszystkim i o niczym”)

- zdarzają się rozmowy, w których padają pytania wyłącznie o opinie.

- współczynnik obiektywizmu dla audycji jest poniżej średniej dla publicystyki i wynosi 67%.

Debata poranka

Walory i mocne strony

- format audycji (przede wszystkim liczba gości i czas trwania) umożliwia prezentowanie szerokiego spektrum tematów i opinii

- prowadzący zapraszają publicystów o różnych poglądach, reprezentujące różne rodzaje mediów – zarówno prasę, jak i telewizję czy Internet

Niedostatki i słabe strony

- pytania prowadzących dotyczą zwykle opinii, a nie faktów

- podział czasu między gości często jest nierównomierny – zwykle wynika to z temperamentu gości i braku kontroli prowadzącego

- brak kontroli nad mówiącymi i dbałości o kompozycję całości audycji to również częsty błąd; w badanej próbie dochodziło do przypadków mówienia równocześnie (zarówno dwóch gości, jak i jednego z gości wraz z

prowadzącym) i przekrzykiwania się

- w wydaniach audycji, które zawierała badana próba omawiane były w kółko te same tematy, zmieniali się jedynie komentujący je goście – to ograniczenie spektrum poruszanych wątków jest marnowaniem dającego znacznie większe możliwości formatu audycji

- u niektórych prowadzących obecne były kolokwializmy i słownictwo nacechowane; wątpliwości budzą także reakcje takie jak śmiech (S. Jastrzębowski) czy zachnięcie się „Co pan opowiada?” (G. Jankowski)

- średnia ocena obiektywizmu audycji jest poniżej średniej dla publicystyki i wynosi 77,33%

Kulisy spraw

Walory i mocne strony

- do programu zapraszani są przede wszystkim eksperci, posiadający dużą wiedzę na poruszane tematy

- tematyka audycji jest różnorodna i obejmuje nie tylko tematy z bieżącej agendy

- prowadzący są bardzo dobrze merytorycznie przygotowani – widać to nie tylko w konkretnie stawianych pytaniach, ale też w rzeczowych uzupełnieniach, które ułatwiają słuchaczowi zrozumienie tematu

- średnia ocena obiektywizmu audycji jest powyżej średniej dla publicystyki i wynosi 89,17%

Niedostatki i słabe strony

- audycja ma słabą dynamikę – wynika to m.in. z tego, że wypowiedzi niektórych gości są bardzo długie, przez co kompozycja i tempo audycji zależy w większej mierze od zdolności narracyjnych gościa niż od umiejętności prowadzącego

- wydanie audycji zwykle ogranicza się do jednego (omawianego w różnych aspektach) tematu; ze względu na długość audycji wpływa to

niekorzystnie na jej dynamikę

Świat w powiększeniu

Walory i mocne strony

- udział przede wszystkim ekspertów i osób, które nie są politykami
- częste uzupełnianie wydania korespondencją zagraniczną lub rozmową z korespondentem
- omawianie zarówno tematów związanych z bieżącymi, szeroko komentowanymi wydarzeniami, jak i zagadnień, które w innych nie są poruszane w innych mediach
- audycja jest często emitowana, co umożliwia komentowanie na bieżąco najważniejszych wydarzeń na świecie – badany tydzień obfitował w takie tematy, na czele ze strzelaniną w USA i referendum niepodległościowym w Katalonii
- prowadzący zadając pytania obszernie przedstawiają tło i streszczają najważniejsze fakty, dotyczące omawianego tematu; poprawia to zrozumiałość audycji i umożliwia dobre zorientowanie się w przedstawianej tematyce nawet słuchaczom, którzy nie śledzą bieżących doniesień zagranicznych
- audycja uzyskała bardzo wysoki średni współczynnik obiektywizmu, powyżej średniej dla audycji publicystycznych – 90,48%%.

Niedostatki i słabe strony

- niektóre tematy i wątki omawiane są przesadnie obszernie, co obniża różnorodność – nawet mimo długiego czasu trwania audycji
- poszczególne wydania ograniczają się do jednego tematu, ewentualnie uzupełnionego krótszym wejściem reporterskim
- część wydań – zwłaszcza prowadzonych przez Bogumiła Husejnowa – ma bardzo słabą dynamikę
- dobór gości do wydania poświęconego referendum w Katalonii trudno

nazwać symetrycznym – brakuje głosu, przedstawiającego perspektywę rządu Hiszpanii

Światowa szachownica

Walory i mocne strony

- gościem wydania w badanej próbie był ekspert
- widać dobre przygotowanie prowadzącego i znajomość tematu, która umożliwia uzupełnianie wypowiedzi, co z kolei dobrze wpływa na zrozumiałość audycji
- średni współczynnik obiektywizmu audycji jest powyżej średniej dla publicystyki i wynosi 86,67%

Niedostatki i słabe strony

- audycja ma słabą dynamikę, m.in. ze względu na ograniczenie do jednego gościa na całe wydanie i długi czas trwania wydania
- w badanej próbie wydanie ograniczyło się do omówienia jednego tematu, co również niekorzystnie wpływa na dynamikę audycji i jej przystępność dla przeciętnego słuchacza
- u prowadzącego notorycznie pojawiał się błędny i kolokwialny zwrot „no więc właśnie”, rozpoczynający jego wypowiedź lub pytanie

Podsumowanie

Średnie ocen według kategorii:

Kategoria	Średnia ocena
Informacja	88,37%
Publicystyka	81,74%

Wyniki liczbowe procentowych współczynników z po wyższych tabel odzwierciedlają ogólny dobry wynik analizy jakościowej realizacji zasad pluralizmu, bezstronności i wyważenia audycji, składających się na program Polskiego Radia 24 w badanym tygodniu.